

Mindig mosolyog az angyalok városában!

EURÓPAIKÉNT BANGKOK HIVATALOS NEVE LEGALÁBB ANNYIRA BONYOLULTNAK ÉS SZÜRREÁLISNAK TÚNHET, MINT ÖNNÖN MAGA. KRUNG THEP, AZ ANGYALOK VÁROSÁ. VIDÉKEN MÉG SOKAN ÍGY ISMERIK, HIÁBA IS PRÓBÁLKOZIK MÁSSAL AZ UTAZÓ, NEM ÉRTIK.

A VILÁG LEGHOSSZABB FÖLDRAJZI NEVÉVEL BÜSZKÉLKEDŐ METROPOLISZÁRA KÜLÖNÖSEN ÉRVÉNYES, HOGY NEM SÉTÁLNI KELL BENNE, HANEM ELVESZNI A FELHŐKARCOLÓK, A FÜSTÖT OKÁDÓ BUSZOK, AZ UTCAI KIFÓZDÉK, TEMPLOMOK ÉS A MOSOLYGÓS EMBEREK KÖZÖTT, HOGY A SZTE-REOTÍPIÁKON TÚL MEGISMERJÜK ENNEK A 10 MILLIÓS VILÁGVÁROSNAK A VALÓDI ARCAIT.

ÍRTA ÉS FÉNYKÉPEZTE:
KUNDERMAN BALÁZS

Tuk-tuk robog keresztül egy hatalmas metropolisz ezer fényvel megvilágított utcáin. Előz jobbról, előz balról, az ember meg kapkodja a fejét, és kapaszkodik a csomagjába. Alig hajnalodik, de a levegő már vastag pulóverként melegít. Tíz perce érteztünk meg a thai fővárosba, mély álmomból ébredve lassan kászálódunk le a buszról, és intettük le ezt a zörgő-morgó háromkerekűt. Alattunk száguld az aszfalt, a sofőr néha hátrafordul, és kérdez valamit, közben kikerül két másik motorost meg egy kutyát, és mosolyog. Mosolyog és magyaráz, majd nagyot kortyol az energiatálából, és ad még egy kis gázt. Lassan megvirrad, s a vegyesen egymás mellé pakolt modern és kopott házak körvonalai színnel telítődnek. Felhőkarcolók, beépítetlen, lommal teli telkek, új betonházak és csatornák fölé ácsolt lakószobák. Nyújtogatom a nyakam, mert az alacsony építésű járműből alig lehet kilátni. Milyen lehet ez a város? Hogyan él Bangkok kora reggeltől késő éjszakáig, és milyen szemüvegen keresztül nézik lakói a világot?

(BALRA) IZLANDI ANOMÁLIA: A VULKÁNI HAMUFELHŐ NEM AZ ÓCEÁNI, HANEM A KONTINENTÁLIS VULKÁNOK ÁSVÁNYI ANYAGAIT TARTALMAZTA. (JOBBRA) A VULKÁN KITÖRÉSE MIATT SOK IDEGES ÁLLAT ELKÖBOROLT A HELYI FARMOKRÓL. (BALRA) IZLANDI ANOMÁLIA: A VULKÁNI HAMUFELHŐ NEM AZ ÓCEÁNI, HANEM A KONTINENTÁLIS VULKÁNOK

KORAI KÁOSZ ÉS MEGVILÁGOSODÁS

Napfelkelte után hirtelen kelnek életre az utcák. Egyre többen és többen indulnak útnak, bízva abban, hogy még elérik céljukat, mielőtt a járműáradat fojtogatni kezdené a várost. A legtöbb út bedugul, autók hosszú sora között motorosok cikáznak, buszok furakodnak, taxik nyomorognak. Kész káosz. Mégis úgy tűnik, hogy senki nem ideges. Nyomják a gázt és furakodnak, amikor lehet, de türelemmel várnak, amikor kell. Mintha mindenkinek lenne még plusz tíz perce. Ezt európaiként nagyon nehéz megszokni. A főként buddhista thaiok azonban, mivel a múlt már nem fontos, a jövő meg még ráér, közel sem törődnek annyit az idővel, mint mi. A jelenre koncentrálnak, és hogy annak minden percét kiélvezzék. Ebbe pedig nem fér bele sem a kapkodás, sem az idegeskedés. Én meg csak nyújtogatom a nyakamat, hogy mi van, miért nem megyünk már, sohasem érünk oda. Aztán az ember kinéz az ablakon, és hirtelen váltásként meglát néhány mezítlábás, narancssárga ruhás szerzetest, kosarukban a reggel begyűjtött adományokkal, amint mosolyogva és nyugodtan sétálnak el a kocsik mellett. Mi még mindig állunk, de én maradok az ablaknál, mert kezdenek lefoglalni a kint-ről érkező új és érdekes ingerek.

FŐTT REGGELI ÉS HIMNUSSZ.

Az út mentén megannyi kifőzde gőzölög. Mellettük néhány színes műanyag székek, asztalok és a reggelit kanalazó tömeg. Az evés a thaiok egyik központi témája. A mi volt reggelire vagy ebédre a legtöbb szituációban előhúzzható kezdőmondat. A válasz sokszor ugyanaz: rizs, ami olyannyira életük része, hogy a nyelvben az enni és a rizst enni kifejezések megegyeznek. A helyiek előszeretettel fogyasztják azt, már a nap korai óráiban is. A gyors kávéhoz, lekváros pirítóshoz vagy a szendvicshez szokott gyomornak persze furcsa látvány a rizses savanyú-csípős hal vagy a reggeli harminc fokban is erősen gőzölögő, fűszeres téstaleves, amit a helyiek munka vagy iskola előtt kanalaznak befele. A hétköznapi korai utcakép másik általános jelene az iskolába siető gyerekek. Mind egyenruhában, kisebb-nagyok bolyokban, kocsiban ülve vagy motoros taxi hátulján egyensúlyozva szállingóznak az iskola felé. Habár a tanítás csak húsz perccel nyolc után kezdődik, egy órával korábban már zsong az épület. Sokan házit másolnak, megbeszélik, mit ettek reggelire, majd nyolc előtt nem sokkal a diákok összegyűlnek az udvaron, és a zászló felvonása közben eléneklük a himnusz. Mindennap.

„...EGY NAPON TÚLCSORDULNAK AZ INDULATOK, ÉS A NŐ KÉSSSEL NYISSZANTJA LE A HÜTLEN FÉRFI AZON TESTRÉSZÉT, AMELY SZERINTE A MEGCSALÁSHOZ VEZETETT...”

S nemcsak az iskolákban, hanem vasútállomásokon, közintézményekben és egyéb nyilvános helyeken is ilyenkor egy percre megtorpan az élet. Az emberek felállnak, és hangosan énekelnek. Aztán kezdődik a munka vagy a tanulás.

PIROS BUSZON ÜLVE

Kilenc után valamelyest csillapodik a forgalom, azonban a járműáradat még ilyenkor is nagy nyomást gyakorol a város út-artéria hálózatára. Szálljunk fel egy kopottas, piros buszra, és vágjunk keresztül a városon! Nem ez a leggyorsabb módja a közlekedésnek, utazhatnánk hűvös metrón vagy magasvasúttal is, mégis a legtöbb ingert egy ilyen hűtetlen, öreg járgányon lehet begyűjteni. Ha az ember egyedül ül, nagy esély van rá, hogy valaki megszólítja, honnan jött, merre megy, és már indul is a társalgás. Kíváncsiak, közvetlenek és barátságosak az itteniek. Mi alig beszélünk thaiul, ők kicsit angolul, mégis sokszor remek történeteket gyűjthetünk be egy ilyen, akár több óráig is elhúzódó út során. Egyik alkalommal egy öreg bácsi arról mesélt, hogy valahol a külvárosban lakik, és régen a felesége meg ő balesetes és kőbor ebeket ápoltak és fogadtak be otthonukba. Az egyikre kerekét is szerelt annak két elvesztett hátsó lába helyett. Aztán az aszszony meghalt, és azóta egyedül foglalkozik az állatokkal. Újakat már nem vesz magához. Életben is már csak az tartja, hogy gondoskodnia kell a kutyákról. Máskor egy volt thai bokszoló mesélt az életéről, hogy hány meccset nyert, és közben hány fogat vesztett el. Mesélnek, és nem panaszkodnak. Gyerekkora óta arra nevelnek mindenkit, hogy fojtsa magába a problémáit, ezzel kerülve el a konfliktusokat és a kínos szituációkat. Viselkedjenek türelmesen, és panasz nélkül fogadják el az adott helyzetet olyannak, amilyen. Ezzel a hozzáállással felvértezve képesek óráig ülni a buszon, vagy nyári forróság idején is fél órát várni a megállóban. Ilyenkor kedélyesen cseverésznek, és közben gyakran fel-feltűnik arcukon az a bizonyos thai mosoly.

A MOSOLY ORSZÁGA

Gyakran ragasztják ezt a jelzőt Thaiföldre. Az emberek vidámak, és ha valakire rámosolygunk az utcán, az nagy valószínűséggel visszamosolyog ránk. Első látásra úgy tűnhet, hogy a thaiok mindig és minden helyzetben mosolyognak, de a dolog ennél kicsit összetettebb. Ők a legtöbb szituációban így reagálnak, legyen az kellemes vagy kellemetlen. A mosoly az öröm kifejezése mellett lehet egyfajta álarc, ami elfedi a viselője gondolatait, zavarát vagy mélyen elnyomott problémáit. Az egyén számára nagyon fontos, hogy pozitív önképet sugározzon a külvilág fele, amit semmi nem rombolhat le jobban, mint a tekintély csorbulásához vezető kellemetlen szituáció. Ezért menekülnek a helyiek minden megalázó helyzetből. Ha nincs is igazuk, akkor is inkább kiállnak elképzelésük mellett, minthogy beismerjék: tévedtek. Legtöbbször lenyelik a problémákat, azonban eljön az a pont, amikor lefagy az arcukról a mosoly, és ilyenkor jobb távol maradni az eseményektől, mert a renoméjától megfosztott thainál kevés kiszámíthatatlanabb dolog létezik. Szomorú példa az április–májusi bangkoki eseménysorozat, amikor azért haltak meg sokan, mert egyik fél sem volt hajlandó beismerni: tévedett. Minden figyelmeztetés és előjel nélkül robbannak az indulatok. Az országban például elég magas a szerelemféltesből elkövetett bűncselekmények száma. A feleség már régóta tudatában van, hogy férje szeretőt tart, de fájdalmát és dühét sokáig magában tartja. Aztán egy napon túlcserélnek az indulatok, és a nő késsel nyisszantja le a hűtlen férfit azon testrészét, amely szerinte a megcsaláshoz vezetett. Nem véletlen, hogy Thaiföldön található a legjobb olyan orvosok, akiknek a testrészt visszavarrása a szakterületük.

MINDEN THAIOK APJA

Ha kinézzük a busz ablakán, sok beton, némi zöld, környéktől függően ilyen-olyan házak, majd egy idő után akaratlanul is felfigyelünk egy aranykeretes képre, amely számos épület oldaláról visszaköszön. Díszes ruhába öltözött, orrán végiggördülő izzadságcseppelel.

Ragadd meg a lehetőséget!

Minden hónapban értékes ajándék vár a **SUBMARINE** előfizetőire!

Előfizethető:
JAGUÁR KIADÓ
mobil: 06 309 405 315
E mail: info@submarine.hu
www.submarine.hu

SUBMARINE búvármagazin
a víz alatti világ szerelmeseinek

Csak a vér s a nyelv tudja összetartani az embereket s a közös múlt emléke. Ha ez megszűnik, fölbomlik a világ.

WASS ALBERT

Akemény munka közben ábrázolt férfi a mély tisztelettel övezett Bhumibol Aduljadezs, a thai király, aki a trónon eddig eltöltött 64 évével a világ leghosszabb ideje hatalmon lévő uralkodója. Amellett, hogy festő, zenész, fotós, számos találmány szabadalmaztatója, író és fordító, megelőzve a brunei szultánt, ő a világ leggazdagabb uralkodója is. Hatalma törvényesen is kétségbe vonhatatlan. Ha valaki nyilvánosan kritizálja vagy sértegeti, számolhat azzal, hogy hosszú éveket kell töltenie a rácsok mögött. Az őt körülövező pátoasz azonban nem az erős propagandagépezetnek köszönhető. Népe rengeteget köszönhet neki. Számos olyan gazdaságfejlesztő és társadalomépítő projekt fűződik a nevéhez, mint a gátépítések, az elmaradott vidéki területek fejlesztése vagy az öntözőberendezések kialakítása. Feleségével gyakran járta a vidéket, hogy meghallgassa és megértse az emberek problémáit. Ő az, aki a politikai csatározások által szétszakított népet egységes tömegként tudja megszólítani. Az emberek rajongásig szeretik, december 5-i születésnapja nemcsak állami ünnep, de egyben apák napja is.

A VÁROS ARCAI

Néha hosszú percekre beragad a forgalom, csak a motorosok ügyeskednek előre a kocsik között, aztán a sofőr hirtelen gázt ad, és gokartosokat megszegeyentő manőverekkel száguldunk előre néhány utcányit. A városkép gyorsan változik. Műhelyek, kis üzletek, szabók és kis piacok közül beton- és üvegtornyok nyúlnak a magasba. Az elmúlt két évtizedben erdővé sűrűsödtek itt a felhőkarcok. Több mint ezer található belőlük városszerte, a legtöbb átlagos, de van elefántot vagy tollat megformázó is. Bangkok a világ olyan kevés helyeinek egyike, ahol a több száz méter magas épületek tetején, közvetlenül a csillagos ég alatt bárok és éttermek kínálnak egyedülállóan extravagáns szórakozási lehetőséget, miközben madártávlatból figyeljük a várost vagy csodáljuk a naplementét. A főbb közlekedési utakról letérve azonban hamar kisvárosias környezetben találja magát az ember. Néhány emeletes betonházak, boltok, kis kertek, utcai árusok, házi oltárok képe fogad. Az átlag bangkoki lakóhelye. A kanyargós utcákat követve felfedezhetjük, milyen lehetett a város néhány évtizeddel ezelőtt.

GYAKRAN KELÜNK ÁT ISZAPOS, BÚZÓS CSATORNÁK FELETT, AMELYEK NEMCSAK KÖZLEKEDÉSI ÚTVONALAK, HANEM A MONSZUN IDEJE ALATT LEESŐ NAGY MENNYISÉGŰ VÍZ ELSZÁLLÍTÁSÁRA IS SZOLGÁLNAK. VALAMINT ÉLŐHELYET NYÚJTANAK ÓRIÁSI HÜLLŐKNEK. TALÁN KEVESEN TUDJÁK, HOGY A THAI FŐVÁROS MOCсарAS TERÜLETRE ÉPÜLT, ÍGY NEM SZOKATLAN A KÉTMÉTERES VARÁNUSZOK, PITONOK VAGY KOBRÁK JELENLÉTE SEM. AZ ERRE SZAKOSODT EMBEREK NEMCSAK A KEVÉSÉ HÁBORÍTOTT KERTEKBŐL, ELHAGYOTT, GONDOZATLAN TERÜLETEKRŐL, HANEM GYAKRAN BELVÁROSI ÜZLETEK ALAGSORÁBÓL IS MÉRETES KÍGYÓKAT GYŰJTENEK BE. EZ EGY SZŰRREALIS HELY, Ahol a múlt és a jelen, a gazdasági fellendülés és a szegényég ugyanúgy megfér egymás mellett, mint a karácsonyfaizzókkal kivilágított leveles standok a magasvasút lábánál.

AZ ÉLET CÉLJA

Szálljunk le a buszról, és sétáljunk egy kicsit! Betérhetünk egy piacra, valamelyik mellékutcába vagy az egyik hűtött kisboltba. Délután kettő van, és elég meleg. Az egyik árus fejét kezére hajtvva szuszog, a motoros taxisok az állomásuk mellett fociznak, az útburkolat hibáinak kijavítására küldött munkások kedélyesen csevegnek a fák alatt. A piacon néhányan már összpakoltak, valaki a frissen lemosott halas pulton hever. Úgy tűnik, elaludt. Az irodai dolgozók a hosszúra nyúlt ebédszünet alatt beszélnek meg ügyes-bajos dolgaikat. Az emberek mindennapjaikat átjáró filozófia egyszerű: az élet legyen móka és szórakozás. Mindenben ezt keresik, legyen szó kötelességről, szabadidőről vagy tanulásról. Szívesen dolgoznak együtt, a munkát pedig jó adag társasági étellel, beszélgetéssel fűszerezik, bohóckodnak, viccelődnek, flörtölnek egymással. Leülnek beszélgetni, esznek valamit, vagy zenét hallgatnak. Népszerűek a nagy társaságban űzött szabadidős tevékenységek. Hétvégék vagy ünnepnapok alkalmával sokszor kirándulnak a városon kívülre. A családok kocsikba szállnak, és iróny valamelyik tengerparti üdülőtelep, míg a fiatalok néhány gitárral és pár üveg itallal felszerelve egy közeli nemzeti parkot vesznek célba. Az úti cél megközelítése számos megállóval tarkított, hosszú órákat töltenek evéssel, kávézással vagy beszélgetéssel, és a megérkezésnél rendszerint fontosabb, hogy folyamatában élvezzék a dolgokat.

facebook

ERŐSS ZSOLT

Alpinista, a Mount Everest első magyar meghódítója. A The Explorer Facebook rajongói klub tagja.

the explorer

A felfedezők nálunk vannak!

A VIZES THAI ÚJÉV

Számos ünnephez kapcsolódóan is felfedezhető a fent leírt thai életszemlélet. A helyiek egyik kedvenc ünnepe a Songkroan, a vízlocsolással körített thai újév, ami a száraz évszak legmelegebb időszakára, április közepére esik. Ilyenkor mindenki felkeresi rokonait, a gyerekek leróják tisztelítüket szülei előtt, és imádkoznak a templomokban. A Songkran a megtisztulás és az újakezdés ideje. Ilyenkor hagyomány szerint a Buddha-szobrokat vízzel mossák le, és a jó szerencse meg a gazdagság reményében az azokról lefolyó vizet a család tagjai egymásra locsolják. Ebből a tradícióból forrt ki mostanra egy kicsit átértelmezett és a játékos elemeket előtérbe helyező, mégis ízig-vérig thai ünnep. Már kora reggel elárasztják az utcákat a mindenféle locsoló, öntöző, fröcskölő és spriccelő alkalmaságokkal felszerelt fiatalok. Letáboroznak egy forgalmas kereszteződésben, hangfalakból szól a zene, táncolnak, és nem mulasztanak el nyakon borítani egyetlenegy arra járóval sem. Időnként feltűnnek utántöltős vízi pisztollyal felszerelt csapatok, amelyek ellen a kerti csapra kötött locsolócsővel veszik fel a harcot. Aztán begördül egy terepjáró, amelynek platóján rengetegen állnak körbe egy hatalmas vizes hordót, és abból öntik, hintik, zúdítják a vizet, akire csak érik.

Nagy élmény csatlakozni egy ilyen csapathoz, és nedves ruhában, vízben tapicskolva táncolni és sörözni a helyiekkel. Késő délutánra aztán a legelszántabb csoportosulások is elpakolják a vödöröket, és az egész napos kemény harcban megéhezve vacsora után néznek.

VACSORA AZ UTCÁRÓL

Az alkony közeledtével ismét kipakolnak az árusok, és kezdetét veszi az éjszakába nyúló ételkavalkád. Több ezer mozgó és helyhez kötött standon kínálják a legkülönbözőbb fogásokat. Akkor a választék és annyi a vevő, mintha a város egyik fele főzné, a másik meg fogyasztaná az étkeket. Ha elsőként az árusok előtt, az első vizuális ingerek félrevezetőek lehetnek. Hiba az otthoni megszokott, berögzült ízeket kapcsolni a látványhoz, mert a csülök édes-fahéjas, a kolbász édesen zsíros és a legtöbb dolog intenzíven fűszeres. Gőz- és illatfelhők csapnak a magasba, csípi és ember szemét az olajban átforgatott csilipaszta, húst szeletelnek a bárdok, és emberek tömörülnek a pultok előtt. A thai konyhában mind az öt alapíz jelen van, mégis legtöbbször az édes és a fűszeres jelleg domborodik ki. Sok fogást a vendég maga ízesít. A legtöbb asztalon megtalálható a tört csili, a cukor,

a halszós és a karikára vágott ecetes paprika négyese, amelyből mindenki kedve szerint mer. A bangkokiak közismerten édesszájúak, így a nagy kanál paprika mellé még két kiskanál cukrot is hintenek az ételre. A sültcsirke-darabok, kagylók, nyársra húzott tintahalak, pácolt disznóhúsfalatok és a különböző apróra darált húsból készült raguk mellett a legtöbb piacon találkozhatunk nyüzött békával és sült béllal is.

A rizses ételek mellett ott a rengeteg tésztales, a papayasaláta, a zöldséges tekeres vagy a parázs felett sült halgolyó. Az illatok és a látvány gyorsan összevonja a nyálat az ember szájában. S míg a csilis, gyömbéres és káposztás körítéssel kínált, sok rizsből és kevés húsból gyúrt iszánkoltászt falatozunk, a tömeg egyre sűrűsödik. Újabb árusok tűnnek fel. Némelyik egy kis taligán rendezkedett be, mások a motor oldalához házilag hozzáerősített komplett guruló konyhával érkeznek. Sokan az árusok közelében esznek, ilyenkor az utolsó fél négyzetméterre is kerül egy asztal két székkal, mások viszont otthon fogyasztják el az utcán beszerzett vacsorát. Ők azok, akik kezükben puffadt zacskóhalommal közlekednek. Egy zacskó a levesnek, egy zacskó rizs, némi zacskózott hús, kis zacskó szósz, és mindezt bele egy nagyobb újabb zacskóba.

(BALRA) IZLANDI ANOMÁLIA: A VULKÁNI HAMUFELHŐ NEM AZ ÓCEÁNI, HANEM A KONTINENTÁLIS VULKÁNOK ÁSVÁNYI ANYAGAIT TARTALMAZTA. (JOBBRA) A VULKÁN KITÖRÉSE MIATT SOK IDEGES ÁLLAT ELKÖBOROLT A HELYI FARMOKRÓL. (BALRA) IZLANDI ANOMÁLIA: A VULKÁNI HAMUFELHŐ NEM AZ ÓCEÁNI, HANEM A KONTINENTÁLIS VULKÁNOK

Itt még a kólát is zacskóban kapni. Nagy lapát jég, rá az üdítő, mehet bele a szívószál, a fülét a hüvelyujjunk köré csavarjuk, és már mehetünk is utunkra. Távozóban még észrevevesszük, hogy a sok standon és kiffőzdében ott villog a tv, a szakács meg a pincérek arra tapadnak két rendelés között.

TV, SOROZATOK, ÁLMOK

Állítólag az egyik legjobb módja a thai szokások és társadalom megértésének a helyi szappanoperák napról napra való követése. Az idősek tisztelete, a szülőikkel való kapcsolat, a szerzetesek, a halál utáni élet és a szellemek világa mind-mind alkotórészei a sorozatoknak. Céljuk nemcsak a szórakoztatás, hanem az olyan régóta fennálló, hagyományos értékrend közvetítése, mint a becsületesség vagy a család és a feljebbvalók tisztelete. Mindez persze egy könnyen fogyasztható történetbe van ágyazva. Legtöbbjük gazdag családokról, viszonzatlan szerelemről, vad féltékenységről és hálátlan gyerekekről szól, hiszen itt is ezekkel a tartalmakkal tudják a legszelebbebb rétegeket a képernyők elé ragasztani. A pénz, a csillogás és a beteljesült vágyak tartják fenn a legjobban az érdeklődést, mert a thaiok szívesen álmodoznak. Itt senkit sem érdekelnek az olyan sorozatok, amelyek szereplőinek élete az átlagemberéhez hasonlatos.

A tv itt is a mindennapok szerves része, a legtöbb helyen egész nap villog. Ott van a kisbolt hátuljában, a fodrászüzletekben, a postán, de még a hivatali épületekben is ugyanúgy szórakoztatja a várakozókat, mint a dolgozókat.

BÁROK, LÁNYOK ÉS A MASSZÁZS

Neonfények gyúlnak, új színekkel telik meg a város, az utakon ismét nagy a zsúfoltság, és ha végigsétálunk a szórakozónegyed valamelyik utcáján, Bangkok újabb arcát ismerhetjük meg. Száz méter alatt legalább két öltönyt és jó néhány 'sexy movie'-t próbálnak ránk szózni. Több taxis is leszólit, hogy olyan helyre visz, ahol még biztosan nem jártál, valaki pedig meginvitál a bárjába, ahol éppen most kezdődik a pingpongshow. Mint friss hús a hentes kirakatában, úgy ülnek a lányok a szórakozóhelyek elé kirakott bár-székeken. Zavarba ejtően rövid nadrág van rajtuk, és valami színes koktélt szopogatnak. Sokan erről az oldaláról ismerik a várost.

Ha egy férfi arról számol be ismerőseinek, hogy Bangkokban járt, akkor általában megkapja azt az 'ó, hát tudom, mit kerestél ott' mosolyt, és nem felejtik el megkérdezni, hogyan is masszírozta a lányok. Az tény, hogy itt a földi gyönyörökre vadászók hamar nyerhetnek kielégülést. Persze érdemes a függöny mögé is bekukkantani, hogy megsejtsük, az éjszakai élet színpadának figurái miért választanak és játszanak bizonyos szerepeket. Ha lecsupaszítjuk a dolgokat, akkor ez is csak egy nagy piac, ahol a férfi a helyi nőre vadászik, a nő meg a férfi pénztárcájába szeretne minél mélyebben belekerülni. Aztán amikor az ember leül beszélgetni a színdarab szereplőivel, kiderül, hogy nagyon sok lány a szegényebb országrészekből jön ide. Csábítja őket a neonfényes élet és a sok pénz. Aki szerencsés, az az otthoni fizetés több tízszeresét is megkeresheti. Ennek nagy részét általában hazaküldik. A rizsföldeken dolgozó családunk így lesz több pénze és tisztelete a faluban, valamint így kaphat esélyt a lány kisöccse vagy húga a továbbtanulásra és egy jobb életre. A negyeden végigsétálva sok olyan érdekeset és szokatlant lát az ember, mint a nemek közti határvonal elmosódása, az utcára kifolyó burkolatlan vágy és szexualitás, mégis ami a környék igaz történetét mesélné el, azok mélyen, elfojtva bújnak meg a bár-székeken tekerő lányok mosolya mögött.

facebook

MÉDER ÁRON

Földkerülő vitorlázó.
A The Explorer Facebook rajongói klub tagja.

the explorer

A felfedezők nálunk vannak!

Semmi sem nehezebb, s kíván erősebb jellemet, mint a kor szokásaival való szembeszegülés.

KURT TUCHOLSKY

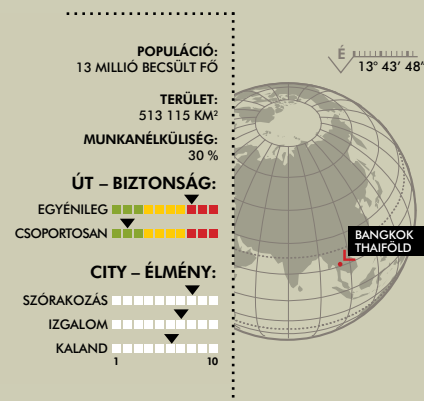
STAND UP NEVER DIE

A negyed egyik félreeső mellékutcájában feltűnik egy pálmalevéllel fedett, karácsonyfaizzókkal megvilágított, néhány székel és asztallal körített stand. Rajta négy üvegedény, bennük pirosas ital, egy kevésbé ismert különlegesség, a thai gyógywhisky. Ahol a név ismét félrevezető, mert valójában cukornádból erjesztett rumról van szó, amit különböző gyökerekkel, kérégekkel és gyógynövényekkel fűszereznek és állítólag mindenféle kórságot gyógyítanak vele. Jó álmatlanság, gyengeség, rossz közérzet ellen, s mindezek mellett kitűnő afrodisziákum is. Sokan azért fogyasztják napi rendszerességgel, mert varázserőt tulajdonítanak neki, s habár a mendemondák ellenére nincs benne sem sárkányvér, sem ópium vagy szarvasagancs, az azt körbelengő misztikum mindig indok egy újabb pohár legurítására. Hagyományosan minden családnak megvolt a saját titkos receptje,

manapság az egyes standokon négy-öt féle különböző keverékből választhatunk. Ezeket sokszor olyan fantázianevekkel illetik, mint az Active Horse Power, a King Cobra Stand up, a Formula 2, a Lady Crying on the Bed vagy a Stand up Never Die. A thai whiskyt mindig utcai hőmérsékleten isszák, mellé jeges növényi főzetet kortyolnak kísérőül, és a kortyok között cukor-só-csili keverékébe mártogatott félig érett mangót rágsálnak. A különböző asztaloknál ülők hamar egy társaságba verődnek, egymásnak kínálják töltött feles poharaikat, és kezdetét veszi a mulatság. Hébe-hóba mogyoróárusok érkeznek, és mire az ember már elég bátorságot merített valamelyik formulából, az asztal mellé tolja a kocsiját a bogaras-békás ember. A különböző rekeszekben más-más ízeltlábúhalom. Szöcske, sáska, hatalmas csibor, tücsök, selyemhernyó bábja, hangyatojás.

Van választék. Na meg skorpió és apró sült béka az igazán ínycsemegeknek. S habár a vacsorán már túl vagyunk, veszünk egy kicsit ebből, néhányat abból, három béka meg egy skorpió, nem az íze, hanem főleg a kaland kedvéért.

Ülünk egy taxiban, és az elsuhanó, intenzív fények ismerős környékeket világítanak meg, majd ahogy a toronyház tetejéről körbetekint az ember, úgy gondolja, megértette a várost. Pedig nem. Az angyalok városa elsőre érdekes, aztán szürreálissá válik, majd magával ragad, és ahogy a piacon is egyre több csilit kérünk a papayasalátába, úgy vesszük föl a helyi ritmust, és lesz részünk a thai életszemlélet. Azonban, hogy a dolgokat és az emberek gondolkodásmódját mélységükben is megértsük, ahhoz szerintem egyetlen élet itt nem elegendő. ■

helyi portré

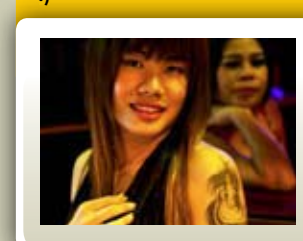
Vajon hogyan ismerhetjük meg legjobban egy világváros egyedi sajátosságait? A műemlékek, az építészeti látványosságok, az üzletek és az éttermek, ha még oly fontos, de mégis csak felületi karcolatát adják annak a közegnek, amelyet kizárólag az ott lakó emberek tölthetnek meg étellel.

MEK (37)

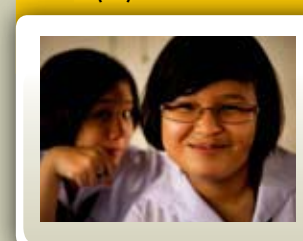
Napközben leveket este whiskyt árul a Sukhumvit Soi 22 egyik beugrójában. Sokat dolgozik, keveset alszik, de könnyen veszi és élvezzi vendégei társaságában az életet. Bizton állíthatom, különleges whiskyt készít. Sokat kísérletezik, néha 26-28 különféle gyógynövényt is belekever az italba. A környék 17 standja közül az övé a legkedveltebb. Meséli, hogy a helyi maffia már többször megkereste, hogy adja át a helyet. Persze nem adta. Kilenc éve árul itt, s azon annyira ragaszkodik hozzá, ha megnyerné a lotót, akkor is kijönne minden este kiszolgálni a vendégeket.

:)

A bár előtt – Bangkokba a masszázs természetes dolog. A nemi viselkedési normák sokkal inkább összemossódtak, mint felénk. Sokan érzik úgy, rossz testbe vándorolt a lelkük, így megpróbálják azt átformálni, amennyire csak lehet. A szórakozónegyed bárjai előtt vegyesen láthatunk lányokat és ladyboy-okat. Hangosak, extravagánsak, vidámak és néha nem könnyű megmondani eredetileg ki melyik nemhez tartozott.

BEAM (14)

A város egyik legjobb állami iskolájának, M2/11-es, osztályába jár, ahol a tantárgyak nagy részét angol nyelven oktatják. Reggel fél 8-tól délután 3-ig az iskolában van. Mint a legtöbb thai diák nagyon kreatív és imád játékosan tanulni, azonban mihelyst komolyabb dolgokra terelődik a szó, érdekesebb elfoglaltság után néz. Mivel speciális osztályba jár, csak 30 osztálytársa van és hűtött léghűtő teremben tanulhat.

A CSIRKÉS EMBER

Hétfőtől péntekig és néha a hét végén is sült csirkét árul a Sutthisan utca elején. Rendszeresen járunk hozzá, de ha csak el-sétálunk mellette, akkor is odaköszönünk egymásnak. Előre tudja, mit fogunk kérni, és hogy nekünk nem kell falatokra bárdozni a csirkedarabokat. De sok sült hagymát és csípős szószot kérünk.

facebook

KRISTÓF VERONIKA
Bálnamentő. A Sea Shepherd egyetlen magyar aktivistája. A The Explorer Facebook rajongói klub tagja.

the explorer
A felfedezők nálunk vannak!

